

tive Folkeparti havde en vis Tilbøjelighed til at springe fra. Jeg tror, de uheldige Eksempler, den ærede forhenværende Indenrigsminister havde, da han ledede Indenrigsministeriet og hele Spørgsmaalet om Boliglaan, ligesom ogsaa hele Venstres Regering i det store grønlandske Spørgsmaal, paa det, han kalder, at det konservative Folkeparti springer fra, skyldtes den Omstændighed, at han som Indenrigsminister søgte et privat Medlem indenfor Folkepartiet, konfererede med dette Medlem og blev enig med dette Medlem, medens dette Medlem udtrykkelig paa ethvert Tidspunkt af Forhandlingerne sagde: Jeg er en ganske privat Mand i dette Forhold, De kan ikke slutte Dem til det konservative Folkepartis Stilling ud fra de private Forhandlinger, De har ført med mig. Naar den ærede forhenværende Minister har været saa uheldig paa dette Felt, synes jeg, det skulde være den nuværende Indenrigsminister en gavnlig Vejledning og vise ham, at saaledes skal man aldrig bære sig ad, saa faar man ikke Grundlag for Paastanden om, at det konservative Folkeparti springer fra.

Naar den højtærede Indenrigsminister nu taler om, at vi er vante til at springe fra, ved jeg slet ikke, hvilke Eksempler den højtærede Indenrigsminister har derpaa. Hvorledes var det med Boligloven, som den højtærede Minister gennemførte i Fjor? Jeg skal forbigaa den ærede socialdemokratiske Ordførers Taabelighed, da han stod op her og troede, han kunde gøre, hvad han vilde, medens det udtrykkelig overfor den højtærede Indenrigsminister blev udtalt, at det konservative Folkeparti baade her og hisset — det vil sige i det høje Landsting — kunde gaa med. Jeg mener derfor, at det vilde være særdeles heldigt at komme ind paa, hvilket Grundlag den højtærede Indenrigsminister har for Beskyldningerne mod det konservative Folkeparti for at springe fra. Hvad vilde den højtærede Indenrigsminister gøre, hvis ikke det konservative Folkeparti netop paa Grund af selve dette vigtige Lovforlags Karakter ønskede at yde ham al den Støtte, vi paa nogen Maade kan gaa til?

Det ærede Medlem Hr. Kragh svælgede ogsaa i Spørgsmaalet om det blaa Stempel, og det gjaldt om at faa blaat Stempel hist og her. Jeg forstaaer, at det i allerhøjeste Grad gælder for det ærede Medlem at faa et blaat Stempel paa Venstres Stilling i hele dette store Boligspørgsmaal, for læser man Aanden fra Aalborg, som i Dag er kommet her til København

i Skikkelse af „Aalborg Amtstidende“, hvad læser man saa ikke om det ærede Medlem Hr. Kraghs Indlæg i Boligdiskussionen forleden Dag? „Dr. Kragh underbyggede sit Tilløb til Løftebrud og sin Velvillie overfor fortsat Afvikling af Lovgivningen med en Frase om, at man maatte erindre, at det drejede sig om en Livsfornødenhed.“ Det er Aanden fra Aalborg, der taler, og vi hørte forleden Dag, hvor skarpt afvigende det ærede Medlem Hr. Kragh var i hele det Foredrag, han holdt om Boliglovgivningen. Da vi forleden hørte det ærede Medlem Hr. Kragh dokumentere sit slette, løse, taagede Billede af Boligloven, var det mod alle Kommaerne i Loven, han rettede sin Kritik; det var akkurat ligesom Professoren, der staar overfor Doktoranden: er Disputatsen god, vender han sig mod Kommaerne, og derfor glædede det ærede Medlem Hr. Kraghs Indlæg mig i utrolig Grad. Det ærede Medlem Hr. Kragh talte om mange forskellige Ting og gav Svar paa mange forskellige Spørgsmaal; men eet Spørgsmaal gav det ærede Medlem ikke Svar paa, det var Spørgsmaalet, om det foreliggende Lovforslag eller noget af de 11 Lovforslag om Boligspørgsmaalet, det ærede Medlem Hr. Kragh har været med til at gennemføre, er i Strid med Grundlovens § 80. Vi maa have det ærede Medlem Hr. Kraghs og Partiet Venstres Standpunkt i dette Forhold opklaret.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen har altid en Tilbøjelighed til at komme med gode Raad. Vi maa takke ham, men alligevel afvise hans gode Raad, thi han mangler jo enhver Forudsætning for overhovedet at kunne forstaa konservativ Tankegang. Hver evig eneste Gang han har behandlet Boligloven, har han overhovedet ikke forstaaet et Muk af det hele. Han har sagt, at vi taler med to Tunger, at vi var baade paa den ene og den anden Side; og hver evig eneste Gang Boligloven er kommet til endelig Afgørelse, har det socialdemokratiske Medlem maattet indrømme, at det ikke var nogen teleplastisk Haand, vi udrakte mod Lejerne. Og naar han gennem gængs Erfaring kender vor Stilling til Lejerne, synes jeg, at hele hans Foredrag var i allerhøjeste Grad mislykket.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen fik tilstrækkelig Underretning om, at hans Glæde over § 17 ikke kommer til at vare evigt, thi vi forstod paa den højtærede Indenrigsminister, at han ganske i Overensstemmelse med mig mener, at det er en i høj Grad forfejlet Paragraf. Jeg er naturligvis den højtærede Indenrigsminister